

EL TELÈFON MÒBIL: UN BRUIXOT AUTORITARI

Poc després d'una llarga conversa sobre els mòbils, em va arribar la reflexió d'un amic sobre la dependència que han generat els telèfons mòbils que ja no ens deixen desconnectar ni un moment. I m'agradaria compartir amb vosaltres, perquè penso que, si volem escoltar Déu i els altres, no podem generar distàncies envers ells provocades per la dependència evasiva d'aquell bruixot autoritari que és el mòbil.

Amb el títol "Un bruixot autoritari" l'escriptor Josep Maria Espinàs definia un dels aparells que més utilitzem: el telèfon; perquè és un impertinent bruixot autoritari que no sabem com posar a ratlla.

La televisió ens ha mostrat el parlament on podem trobar molts diputats (de l'oposició i del govern) més pendents del mòbil que de la persona que parla. I el mateix passa en les sessions del Congrés dels Diputats (amb ministres inclosos) on els diputats estan més pendents del mòbil que de les propostes que es presenten a la cambra.

Fa cinquanta anys, sense mòbils, no podíem parlar amb una persona, si érem al camp, al tren o la platja. I ara amb aquest "company" inseparable (i invasiu), podem comunicar-nos allà on siguem. I és que com tot, un bon ús del mòbil té molts avantatges. El que ja és més preocupant és quan no el tenim a ratlla i l'ús del mòbil es transforma en abús, consultant-lo a la taula, a classe, mentre conduïm, al llit o bé a la feina, fins al punt que sovint ens aïlla dels qui ens envolten. Per exemple: és freqüent que a la Parròquia escoltem el so d'un mòbil, mentre celebrem l'Eucaristia o un Enterrament. I és que ni a l'església la gent no és capaç de desconnectar-se d'aquest "bruixot autoritari".

I, actualment, que ja trobem els adults que constantment estan consultant el mòbil, ¿com podem demanar als joves que no l'utilitzin mentre dinen o són a classe? Segons un estudi, gairebé el 90% dels joves d'entre 18 i 24 anys tenen un mòbil intel·ligent i se'l miren una mitjana de 72 vegades al dia. Segons aquest mateix estudi, la franja d'entre 35 i 44 anys consulten el mòbil 44 vegades cada dia. En canvi, els que tenen entre 45 i 54 anys ho fan 32 vegades i a partir de 65 anys les consultes cauen fins a arribar a les 20 diàries.

Una altra dada significativa d'aquest estudi és que quan els joves es lleven, un 58% no tarda ni 5 minuts a consultar el mòbil i mitja hora després d'haver-se llevat, gairebé 9 de cada 10 ja s'hi ha connectat. I és que el mòbil ens dona l'hora, fem WahatsApps, mirem el facebook, youtube, el correu electrònic, les notícies del dia, el temps que farà o fem fotos.

El mòbil és tan addictiu, que un 55% de les persones l'utilitza a la feina, un 38% al cotxe, un 53% al transport públic, un 62% al llit i, sorprenentment, un 45% al lavabo. I costa tant apagar-lo, que sovint estem més pendents del mòbil que de les persones i del paisatge que ens envolta. I això fa que, per culpa del mòbil, es distorsionin les relacions personals i socials, a més de ser la causa de molts accidents de circulació.

Els mòbils faciliten la connexió als qui estan lluny. Però també fan que amb el mòbil als dits ens desconnectem dels qui tenim al costat, perquè el mòbil no el volem perdre mai de vista. Fins i tot la roba esportiva ha creat una butxaca especial per posar-lo, perquè sortir a córrer amb aquesta butxaca buida, seria com anar descalç.

Nosaltres ens creiem ser els amos de l'aparell i, de fet, ell és l'amo dels nostre temps, emocions i esperances. Ja no tenim minuts de silenci, converses que ens facin volar una mica, tot és actualitat, jocs, vanitat, narcisisme i aïllament. Tot i que ens creiem més socials perquè tenim molts seguidors a les xarxes, el què estem fent és quedar-nos cada vegada més sols. Sense el nostre mòbil no som res.

Amb això no vull negar la seva utilitat, fins i tot a l'església. Jo mateix l'he recomanat per llegir les lectures amb la llengua pròpia; per seguir la Litúrgia de les Hores, sense perdre el temps buscant la pàgina d'allò que s'està resant en aquell moment...

Ens cal viure atents a Déu i als germans procurant d'escoltar-los. I això demana de fixar en ells la nostra mirada, enlloc de fixar-la en el "bruixot autoritari" que, de fet, ens aparta de la seva persona.